

Mezey Katalin

(1943, Budapest) költő, író,
a Széphalom Könyvműhely
vezetője, Kossuth-díjas

Mezey Katalin

Rovarok

A rovarvilág kicsit
próbára teszi a hitemet.
Ezerféle ilyen-olyan bogár,
atkák, tetvek, tripszkek és bodobácsok,
csíkos pajzsos poloskák,
diófűrő- és farontóbogarak,
fürkészek, legyek, hangyák, természetek,
ormányosbogarak, rühök, molyok.
Kinek hiányozna ez a sok
tökéletes és buzgó kártevő?

Uram, milyen kajánság munkált benned,
mikor minden teremtményednek
ezerféle ellenséget tervezteél,
aki megrágja, kifúrja, megeszi,
aki így vagy úgy, de a vesztére tör,
a vérét szívja, dagadtra csípi,
kinő belőle vagy belenő
a húsába, belerakja petéit,
hogy kikelő lárváinak
legyen majd mivel táplálkozniuk?

Vagy itt is belepancsolt
munkádba a fekete ördög?
Megmutatva ezerféle alakját
és lehetőségét a gyötoremnek,
a lassú kínhalálnak
vagy a gyors pusztulásnak,
körültekingtő és fantáziadús,
gonoszságot ébresztő gonoszsággal?
A teremtés fele gyönyörű,
a másik fele pedig
igyekszik elpusztítani a gyönyörűt.

Valami kismadár

Valami kismadár
énekel a lomb között.
Magát nem látom,
szavát nem ismerem,
csak a hangját hallgatom.

Bujdosó kismadár
ugrándoz az ágak közt.
Van-e, amit ehétel?
Van-e, amit ihatol?
Hol van az otthonod?

Hol laksz akkor, kismadár,
mikor nem a kertemben?
Hol van a fészked,
hol vannak a társaid,
apád-anyád merre jár?

Otthonod merre van,
ahová hazatérsz,
ahol fészked ringatott,
anyád pelyhe betakart,
ahol a szárnyad kinyílt?

A Nap fehér lánggal
süti át a felhőket,
rebbenek az ágak,
suhognak a levelek,
bujkál a szél közöttük.

Bujdosó kismadár
a lomb közt énekel,
elhallgat estére,
elviszi az éneket,
visszaszáll a fészkére.